

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 946/24
14.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичног поступку **против окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 17 К.бр.80/21 од 31.05.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 14.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић и пресуда Вишег суда у Београду 17 К.бр.80/21 од 31.05.2024. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17 К.бр.80/21 од 31.05.2024. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, па га је суд применом наведених законских прописа, те одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању 5 од (пет) година, у коју казну му се има урачунати и време проведено у притвору одређено решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 19/21 од 17.01.2021. године, који му се рачуна од 15.02.2021. године када је лишен слободе, до 12.02.2022. године, када је притвор према окривљеном укинут, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана од 12.02.2021. године до 11.02.2022. године, када му је укинута мера забране напуштања стана. Наведеном пресудом, на основу члана 87 у вези са чланом 246 став 8 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то: укупно 16,08 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом. Наведеном пресудом

окривљени је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавила бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Главонић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине првостепену пресуду те списе предмета врати првостепеном суду, на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело за које се терети.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж. 997/24 од 05.09.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије, као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић и потврди у целисти првостепену пресуду.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Сање Главонић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказу који је незаконит, и то на потврдама о привремено одузетим предметима, будући да је пронађена опојна дрога привремено одузета од окривљеног по наведеним потврдама, а на исту је окривљени сам указао, те је до места на коме се опојна дрога налазила, окривљени отишао са полицијским службеницима, без присуства браниоца, због чега су према жалбеним наводима, потврде о привремено одузетим предметима, вештачење од 14.02.2023. године и 22.03.2024. године, као и сви писани докази, проистекли из наведених потврда о одузетим предметима као “плодови отровног дрвета” морају издвојити јер представљају незаконите доказе у складу са чланом 84 ЗКП.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, будући да су по правилном налажењу првостепеног суда сви писани докази изведени у доказном поступку, прикупљени у законом прописаним поступком, у форми и на основу овлашћења који припадају органима кривичног гоњења, а у контексту са којима је првостепени суд ценио и исказе испитаних сведока – полицијских службеника ББ и ВВ, који се детаљно изјаснио о доказним радња које су током предистражног поступка предузете према окривљеном АА, а у погледу којих су њихови искази међусобно сагласни и потврђени и употпуњени изведеним писаним доказима. С обзиром да је окривљени АА саслушан пред Јавним тужиоцем ВЈТ у

Београду, када се користио законским правом да одбрану не изнесе, односно бранио се ћутањем, а којом приликом је био присутан и његов бранилац, да том приликом ни окривљени, ни његов бранилац нису истакли било какву примедбу на поступање овлашћених службених лица, што би било логично и очекивано уколико се доводи у питање законитост њиховог поступања, а све у вези са чињеницом да окривљени није имао примедбе на сачињене потврде о привремено одузетим предметима, уз одсуство доказа о покретању дисциплинског/кривичног поступка против службених лица која су наводно незаконито поступала према жалбеним наводима, то све наведене околности по оцени Апелационог суда указују да је правилно првостепени суд оценио да су радње предузете од стране овлашћених службених лица, према окривљеном АА, током предистражног поступка, у свему спроведене у складу са законом и да оспоравање законитости рада органа кривичног гоњења од стране одбране, а тиме и законитост доказа, на шта се указује у жалби изјављеној против првостепене пресуде, нису основани, па су као такви и одбијени.

Надаље, жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека првостепене пресуде неразумљива, да су разлози дати у образложењу пресуде противречни изреци, да иста не садржи разлоге о одлучним чињеницама, односно исти су нејасни и у знатној мери противречни због чега се за сада правилност и законитост побијане пресуде не може испитати.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду изнети жалбени наводи оцењени су као неосновани, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично-правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, као и радње које је предузео приликом извршења истог.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично-правне радње док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеној жалби истиче супротно. Осим тога, насупрот жалбеним наводима, у изреци првостепене пресуде као и образложењу, јасно и прецизно су описане кривично-правне радње окривљеног.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног АА, те оцена исказа испитаних сведока ББ и ВВ, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, за које је оглашен кривим побијаном пресудом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, ближе описан у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу доказа изведених у доказном поступку, побројаних у образложењу првостепене пресуде на страни трећој, које доказе је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног и у ком делу, као и разлоге из којих је прихватио одбрану испитаних сведока.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд из одбране окривљеног АА, те исказа испитаних сведока ББ и ВВ, као и увидом у писане доказе изведене у доказном поступку, као неспорно утврдио да су дана 15.01.2021. године, полицијски службеници прегледом лица места, у аутомобилу којим је управљао окривљени АА, пронашли једну ПВЦ кесицу опојну дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, а у школском дворишту, иза фудбалског терена поред оgrade пронашли закопану испод дрвета, пластичну кесу у којој се налазило осам пластичних кесица са материјом у којој је детектовано присуство хероина, кофеина и парацетамола, укупне нето масе 15,33 грама, појединачних нето маса 2,18 грама, 2,52 грама, 2,21 грам, 2,17 грама, 2,29 грама, 2,23 грама, 0,92 грама и 0,81 грам, што је утврђено из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд, ПС Звездара од 15.01.2021. године, из извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, ПС Звездара Кт.бр. 103-27/21 од 15.01.2021. године, из фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКП, Одељење за оперативну форензику број Кт уписника 100-68/21 од 15.01.2021. године, као и записника о физичко-хемијском вештачењу НЦКФ 03.2.11.6.1 број 234-6-175/21 од 16.01.2021. године.

Жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се у односу на опојну дрогу хероин у смеси са кофеином и парацетамолом која је од стране полицијских службеника пронађена у дворишту Основне школе “...” у улица ..., а на коју је указао окривљени и која је била закопана испод дрвета, поред оgrade школе унутар дворишта, да је иста пронађена односно да су полицијски службеници до ње дошли тако што су окривљеном претили да ће му ухапсити родитеље, те да је окривљени због упућених претњи, од стране овлашћених службених лица полиције показао место где је дрога била сакривена, оцењени су и одбијени као неосновани.

Наиме, искази сведока, полицијских службеника ББ и ВВ детаљно су

интерпретирани и оцењени у побијаној пресуди а исти су по правилном налажењу првостепеног суда, поткрепљен другим изведеним доказима. Из исказа наведених сведока произлази да је окривљени приступио у просторије ПС Звездара и пријавио се да је управљао моторним возилом које је учествовало у саобраћајној незгоди, да су окривљеног питали да ли осим кесице која је пронађена у возилу којим је управљао има још неке предмете кривичног дела, те да им је окривљени сам рекао да се они налазе у дворишту Основне школе “...” у улици ... и да ће им то место показати, што је и учинио.

Уз све наведено, спремност и воља, окривљеног АА да покаже на место где се налази предметна опојна дрога произлази и из чињенице да ни окривљени АА, као ни његов бранилац који је био присутан саслушању окривљеног, нису истакли било какву примедбу на поступање овлашћених службених лица, у смислу да је окривљени био изложен претњама, уценама или каквој тортури, што би указивало на незаконито поступање овлашћених службених лица, па када се има у виду и околност да је окривљени добровољно потписао потврде о провремено одузетим предметима, на које није ставио никакву примедбу, да није достављен никакав доказ о покретању дисциплинског или евентуално кривичног поступка против службених лица која су наводно незаконито поступала, то све наведено, по оцени овог суда, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, указује да су овлашћена службена лица према окривљеном АА поступали на законит начин, а да је његова супротна одбрана срачуната на умањење кривице окривљеног, како је то правилно нашао првостепени суд, дајући јасне и аргументоване разлоге на страни 13. образложења првостепене пресуде, које у потпуности прихвата и овај суд.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, имајући у виду количину, врсту, број паковања и грамажу опојне дроге, околност да је опојна дрога била размерена у 9 ПВЦ пакетића, место проналаска истих, да су на вештаченим узорцима (кесицама у којима се налазила опојна дрога) пронађени ДНК трагови окривљеног, правилно је првостепени суд закључио да је предметна опојна дрога била намењена, односно да ју је окривљени АА неовлашћено држао ради радље продаје. Имајући притом у виду да је окривљени АА приликом психијатријско - психолошког прегледа указао да од опојних дрога користи само марихуану, и то највише би је користио једном месечно, када би са још 3-4 особе поделио један џоинт, с тим што се дешавало да прође и по неколико месеци да не конзумира опојну дрогу, а да друге психоактивне супстанце не користи, те да, према налазу и мишљењу судског вештака др Светислава Мишковића и вештака Дејана Степановића, нису утврђени маркери који би упућивали на адикцију од хероина или ма које друге психоактивне супстанце, то је, и по оцени овог суда, као другостепеног, предметна опојна дрога пронађена и одузета од окривљеног управо била намењена даљој продаји.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је **правилно применио кривични закон** када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози,

па су жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се у овом делу првостепена пресуда побија, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу *одлуке о кривичној санкцији*, а по жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његову ранију неосуђиваност, да је реч о младој особи, да је окривљени отац једног малолетног детета, док му отежавајућих околности није нашао, па је, ценећи све околности конкретног случаја, нарочито степен кривице окривљеног, јачину угрожавања, односно повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено те ранији живот окривљеног, правилно поступио када је окривљеног АА за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну ће му се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору, као и време проведено у режиму мере забране напуштања стана, ближе наведено у побијаној пресуди.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичниг санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, и то олакшавајућим околностима на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих околности, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени и одбијени као неосновани. Наиме, имајући у виду прописани законски минимум казне за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, те постојање свих напред наведених околности, по оцени Апелационог суда у Београду, нема места изрицању блаже казне од оне која је окривљеном изречена првостепеном пресудом.

Надаље, правилно је поступио првостепени суд када је, на основу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ, према окривљеном изрекао и меру безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, и то укупно 16,08 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом.

Имајући у виду дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка са једне стране, односно стварне трошкове настале током истог, а са друге стране личне и имовинске прилике окривљеног, који је отац једног малолетног детета, предстоји му издржавање казне затвора у ефективном трајању, када ће бити лишен могућности да остварује зараду, правилно је првостепени суд нашао да би обавезивањем окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка била доведена у питање његова егзистенција и егзистенција лица које је по закону дужан да издржава, те га је ослободио од обавезе

плаћања трошкова кривичног поступка.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић